

sygn. akt III K 57/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Białymstoku, III Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Okręgowego Sławomir Cilulko

Ławnicy: Krystyna Karwowska

A. K.

Protokolant: Marta Kruk

przy udziale Prokuratora Krzysztofa Czyżewskiego z Prokuratury Okręgowej w Siedlcach

po rozpoznaniu 21 listopada 2016 r. w B.

sprawy przeciwko:

1) M. N. (1)

synowi W. i G., rodowe nazwisko matki Ł.

urodzonemu dnia (...) w S.

oskarżonego o to, że:

I. w bliżej nieustalonym czasie, co najmniej od wiosny 2015 r. do 23.10.2015 r. w m. S., powiat (...), woj. (...), w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu uprawiał 110 szt. roślin konopi, innych niż włókniste, o łącznej wadze 3.828,43 grama netto, co pozwalało na wytworzenie od (...) do 12.760 szt. porcji handlowych środka odurzającego, to jest uprawy mogącej dostarczyć znacznej ilości ziela konopi innych niż włókniste, a ponadto w bliżej nieustalonym okresie czasu do dnia 23.10.2015 r. poprzez zbieranie, segregowanie, rozdrabnianie, porcjowanie i suszenie w odpowiednich do tego warunkach oraz przy użyciu przystosowanych do tego narzędzi i przyrządów, w szczególności: namiotu do suszenia roślin, suszarki siatkowej, wagi elektronicznej, aluminiowej rury do wentylacji, wentylatora z filtrem oraz grzejnika i przedłużacza elektrycznego, wytworzył i tym samym posiadał 1.346,32 grama netto suszu ziela konopi, innych niż włókniste co stanowiło od 1.345 do 4.486 szt. porcji handlowych, to jest znaczną ilość środków odurzających, zaliczanych zgodnie z wykazem umieszczonym w załączniku do Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 29.07.2005 r. do środków odurzających grup I-N i IV-N,

tj. o przestępstwo z art. 63 ust. 3 w zb. z art. 53 ust. 2 w zb. z art. 62 ust. 2 w zb. z art. 54 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dn. 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179, poz. 1485 ze zm.) w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

2) Ł. T.

synowi J. i M., rodowe nazwisko matki T.

urodzonemu dnia (...) w S.

oskarżonego o to, że:

II. w dniu 23 października 2015 r. w m. J., gm. D., powiat (...), woj. (...), wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 29.07.2005 r. posiadał środki odurzające w postaci 3,642 grama netto ziela konopi innych niż włókniste, co stanowiło od 3 do 12 porcji handlowych, zaliczanych zgodnie z wykazem umieszczonym w załączniku nr 1 do ww. ustawy do środków odurzających grup I-N i IV-N,

tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dn. 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179, poz. 1485 ze zm.)

- o r z e k a -

A. Oskarżonego M. N. (1) uznaje za winnego tego, że:

w 2015 roku, co najmniej od czerwca do 23 października, w miejscowości S., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii:

- uprawiał rośliny konopi innych niż włókniste, m.in. o łącznej wadze kwiatowych wierzchołków 3828,43 gram po wysuszeniu - przy czym uprawa ta mogła dostarczyć znacznej ilości ziela tej rośliny;

- przy użyciu narzędzi i przyrządów - w tym przystosowanych do niedozwolonego wytwarzania środków odurzających - w szczególności: namiotu do suszenia roślin, suszarki siatkowej, wagi elektronicznej, aluminiowej rury do wentylacji, wentylatora z filtrem oraz grzejnika i przedłużacza elektrycznego, wytworzył z ww. uprawy znaczną ilość narkotyku, tj. 1346,32 gram suszu ziela konopi innych niż włókniste w ten sposób, że zbierał je, suszył, selekcjonował i rozdrabniał, zaś 23.10.2015 r. przechowywał je w budynkach gospodarczych na posesji numer (...);

tj. czynu z art. 63 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U.2016.224 j.t.; dalej jako u.p.n.) w zb. z art. 53 ust. 2 u.p.n. w zw. z art. 12 k.k.

i za czyn ten na podstawie art. 63 ust. 3 u.p.n. w zb. z art. 53 ust. 2 u.p.n. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. skazuje go, zaś na podstawie art. 53 ust. 2 u.p.n. w zw. z art. 11§3 k.k. i art. 33§1 i §3 k.k. wymierza mu kary: 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

- Na podstawie art. 70 ust. 1 u.p.n. orzeka przepadek:

- roślin, kwiatostanów i suszu konopi innych niż włókniste, ujętych w wykazie dowodów rzeczowych nr I/746/15/N pod poz. „Lp. dowodu rzeczowego” 1-6 (k.108), przechowywanych w Wojewódzkim Magazynie (...) z siedzibą w R.;
- wagi, namiotu, dwóch suszarek, rury aluminiowej, wentylatora wraz z filtrem, grzejnika i przedłużacza, ujętych w wykazie dowodów rzeczowych nr II/115/15/P pod poz. „Lp. dowodu rzeczowego” 8-14 (k.110), przechowywanych w KPP w S..

B. Oskarżonego Ł. T. uznaje za winnego tego, że:

dwudziestego trzeciego października 2015 r. w miejscowości J., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 29.07.2005 r. posiadał środki odurzające w postaci 3,642 grama netto ziela konopi innych niż włókniste, przy czym czyn ten stanowił wypadek mniejszej wagi;

tj. czynu z art. 62 ust. 3 ustawy z 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U.2016.224 j.t.; dalej jako u.p.n.) i za czyn ten na podstawie art. 62 ust. 3 u.p.n. w zw. z art. 33§1 i §3 k.k. skazuje go na karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

- Na podstawie art. 70 ust. 2 u.p.n. orzeka przepadek suszu ziela konopi innych niż włókniste, ujętych w wykazie dowodów rzeczowych nr I/746/15/N pod poz. „Lp. dowodu rzeczowego” 7 (k.108), przechowywanego w Wojewódzkim Magazynie (...) z siedzibą w R..

C. Na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego M. N. (1) kary pozbawienia wolności zalicza okres pozbawienia wolności od 23.10.2015 r. (godzina 16:20) do 17 marca 2016 r. (godzina 14:35).

D. Zasądza na rzecz Skarbu Państwa:

- od oskarżonego M. N. (1) 800 (osiemset) złotych tytułem opłaty oraz (...),58 (dwa tysiące sześćset dwadzieścia dwa 58/100) złotych tytułem części pozostałych kosztów sądowych związanych z jego sprawą.

- od oskarżonego Ł. T. 100 (sto) złotych tytułem opłaty oraz 417,44 (czteryście siedemnaście) złotych tytułem części pozostałych kosztów sądowych związanych z jego sprawą.

W pozostałym zakresie zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych i obciąża nimi Skarb Państwa.

.....

ławnik Krystyna Karwowska sędzia Sławomir Cilulko ławnik A. K.

sygn. akt III K 57/16

UZASADNIENIE

zawiera wskazanie, jakie fakty sąd uznał za udowodnione (**A**), na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych (**B**), wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku (**C**) oraz okoliczności, które miał na względzie przy wymiarze kary oraz przy innych rozstrzygnięciach zawartych w wyroku (**D**) – art. 424§1 i 2 k.p.k.; ograniczone do oskarżonego M. N. – art. 423§1a k.p.k.

Część A.

M. N. (1) w połowie 2015 roku postanowił uprawiać konopie inne niż włókniste. Bezprawny plan zrealizował w miejscowości S., gdzie na posesji numer (...) mieszkała jego babcia. Około czerwca 2015 r. wszedł w posiadanie nasion ww. roślin, które umieścił w foliowych workach z ziemią, zaś te ustawił pomiędzy drzewami w pobliskim lesie. Uprawę nawadniał i wspomagał prawidłowy wzrost roślin stosując keramzyt. W jednym z budynków gospodarczych umieścił narzędzia i przyrządy przeznaczone do wytwarzania środków odurzających z hodowanych roślin, tj.:

- namiot w kształcie prostopadłościanu o wymiarach 1,20 m x 2,40 m x 2 m, z suszarkami siatkowymi, doprowadzonym do jego wnętrza przewodem elektrycznym oraz jednym końcem aluminiowej, harmonijkowej rury, której drugi wprowadzony był na zewnątrz pomieszczenia;

- wewnątrz namiotu znajdował się wentylator z filtrem oraz grzejnik elektryczny wraz z przedłużaczem.

Pierwszą partię roślin M. N. zebrał w pierwszej dekadzie października 2015 r. Fragmenty roślin pokroił, posegregował odrywając od łodyg, wysuszył i rozdrobnił uzyskując 1346,32 grama suszu ziela konopi innych niż włókniste. Drugi raz udał się na swoją „plantację” 22.10.2015 r., dwukrotnie przynosząc na posesję nr (...) kolejne partie krzewów ww. roślin. W tzw. „letniej kuchni” poselekcjonował je odrywając gałązki od łodyg – łącznie było to 110 fragmentów roślin, które zamierzał poddać takim samym czynnościom jak poprzednio.

Nie zdążył jednak tego zrobić z uwagi na działania zrealizowane przez funkcjonariuszy z Wydziału Kryminalnego KPP w S.. Ci, po uzyskaniu operacyjnych informacji odnośnie tego, że ww. zajmuje się dystrybucją marihuany na terenie powiatu (...), którą pozyskuje z plantacji znajdującej się w m. S., 23.10.2015 r. udali się tam. O godzinie 16:20

zatrzymali M. N. zastając go w budynku, w którym znaleziono opisane wyżej 110 części krzewów konopi innych niż włókniste. Była tam także waga elektroniczna służąca do ważenia wytwarzanych środków odurzających.

Susz i fragmenty roślin przekazano do LK KWP w R., gdzie wilgotne „gałązki” poddano suszeniu. Ze 110 części konopi innych niż włókniste uzyskano 3828,43 gram kwiatowych wierzchołków (ziela), identyfikując w nich od 3,62 do 8,73% (...) i kwasu (...) -2-karboksyłowego. W suszu zaś od 5,40 do 10,69% ww. substancji.

Część B.

Dowody: częściowe wyjaśnienia oskarżonego M. N. (1) (k.56, 78, 84v-85, 300, 444v-445), zeznania świadków: R. A. (k.267-269), A. B. (k.293), notatka urzędowa (k.1), protokoły przeszukania (k.4-7, 31-33), protokół zatrzymania osoby (k.26), protokoły oględzin i materiał poglądowy (k.8-21, 24, 141-142 (odpis), 247-248 (odpis), 249-262), sprawozdanie z czynności z zakresu badań chemicznych (k.88-89), opinia z zakresu badań chemicznych (k.160-182).

Ustalenia skutkujące przypisaniem oskarżonemu przestępstwa opierały się przede wszystkim na wynikach czynności funkcjonariuszy policji w miejscu zatrzymania podsądnego (ogłędziny, zdjęcia), treści opinii z zakresu badań chemicznych, a jeśli chodzi o okres uprawy i czynności z nią związane, na wyjaśnieniach sprawcy. Praktyka zawodowa i doświadczenie życiowe wskazują, że składane w krótkim czasie od ujawnienia przestępstwa depozycje podejrzanych, którzy przyznają się do zarzutów (w całości lub w części) zawierają zwykle dużo faktów. Tak też było w tym przypadku. Choć M. N. (1) nie był do końca szczery (m.in. nie sposób uwierzyć w to, że ponad 5 kg suszu ziela konopi było przeznaczone na potrzeby własne; gdyby faktycznie uprawiał krzewy tam, gdzie wskazał policjantom, to znajdowałyby się tam ich pozostałości: k.56 „tam leżą w lesie”; m.in. też worki, w których posadził nasiona), to jednak nie sposób uznać, że w zakresie danych rzutujących na jego odpowiedzialność karną (uprawa i wytwarzanie środków odurzających), podał nieprawdę. Zdawał sobie sprawę, że został zatrzymany „na gorącym uczynku” i co znaleziono w pomieszczeniach gospodarczych. Wiedział, że nie uniknie kary. Sporne w niniejszej sprawie były tylko dwie okoliczności:

- pierwsza dotyczyła ilości hodowanych krzewów konopi;
- druga związana była z określeniem w zarzucie liczby możliwych do uzyskania „porcji handlowych” narkotyku; wskazując na wynikającą z opinii procentową zawartość (...) i kwasu (...) -2-karboksyłowego, oskarżony starał się wykazać, że była ona zawyżona.

Ilość krzewów uzyskanych z uprawy nie ma w przedmiotowej sprawie żadnego znaczenia. Uprawą jest bowiem hodowanie nawet jednej rośliny konopi innych niż włókniste, zaś istotne z punktu widzenia zakresu odpowiedzialności karnej jest to, czy uprawa mogła dostarczyć znacznej ilości jej ziela (art. 63 ust. 3 u.p.n.). Skoro z opinii wynika, że umożliwiła ona pozyskanie ponad 5 kg marihuany, to oczywistym jest, iż mamy do czynienia z ww. znamieniem kwalifikowanym. Z fotografii wykonanych przez policjantów, jak i treści ekspertyzy wynika, że funkcjonariusz dokumentujący przeszukanie (k.6 i 393v; por. też k.269 R. A.: „nie liczyłem ile było krzaków w sensie rośliny z korzeniami, policzono to na ogłędzinach” – w protokole ogłędzin nie wskazano ilości krzaków (roślin)) za „roślinę” uznał każdy jej fragment z kwiatostanem (odgałęzienie, jak i lodygę). Było to założenie błędne. Z racji czynności orzeczniczych realizowanych w podobnych sprawach (jak i specjalistycznych szkoleń), sędziwi z urzędu wiadomym jest, że krzew konopi może mieć kilka odgałęzień, a z jednego krzaka można uzyskać od kilkudziesięciu do nawet ponad 100 gram ziela. Znane są też przypadki pozyskiwania z określonych gatunków konopi nawet kilkuset gram ziela z jednej sadzonki.

Miarą „znaczności” w rozumieniu art. 62 ust. 2 i 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii jest taka ilość narkotyku, która mogłaby zaspokoić potrzeby co najmniej kilkudziesięciu osób (por. orzeczenia SN: z 01.03.2006 r., II KK 47/05, publ. w OSNKW 2006/5/57; z 01.02.2007 r., III KK 257/06, publ. w OSNKW 2007/1/339, z 23.09.2009 r., I KZP 10/09, publ. w OSNKW 2009/10/84; z 10.04.2014 r., IV KK 49/14 – omawiający błędną praktykę sądów z apelacji (...), na którą powoływał się obrońca). Tak więc za „znaczną ilość” uznać należy tę ilość gram

marihuany (ponad 1340), którą znaleziono w budynkach gospodarczych, jak i kolejne 3828,43 grama uzyskane ze 110 fragmentów ww. rośliny. Tym bardziej te dwie wartości łącznie, pochodzące przecież z jednej i tej samej uprawy.

I to niezależnie od procentowej zawartości (...) i kwasu (...) -2-karboksyłowego. Konopie jako rośliny zawierają w sobie różne substancje chemiczne, wśród których ponad kilkadziesiąt pochodzi z grupy kannabinoidów odpowiadających za psychoaktywny charakter rośliny. Głównym składnikiem psychoaktywnym jest (...) delta-9-tetrahydrokannabinol. Zdaniem (...) Centrum (...) ((...)) zawartość (...) w marihuanie waha się średnio od 1 do 10% (zob. raport dotyczący m.in. Polski za 2009). Zawartość substancji aktywnych w haszyszu wynosi od 4 do 13%. Niektóre odmiany konopi uprawiane w specjalnych warunkach szklarniowych oraz nierzadko wzmacniane genetycznie lub modyfikowane laboratoryjnie poprzez wszczepianie innych substancji chemicznych, mogą zawierać znacznie więcej psychoaktywnych składników, w tym (...) (np. obecnie w Holandii zgłaszane są postulaty dotyczące uznania za tzw. „twarde narkotyki” marihuany o zawartości THC powyżej 14%; por. też artykuł Ewy Miturskiej: „Wpływ marihuany na funkcjonowanie somatyczne i psychospołeczne człowieka”). Zgodnie z art. 4 pkt 5) konopie włókniste to rośliny z gatunku konopie siewne (*C. sativa* L.), w których suma zawartości delta-9-tetrahydrokannabinolu oraz kwasu tetrahydrokannabinolowego (kwasu delta-9 - (...) -2-karboksyłowego) w kwiatowych lub owocujących wierzchołkach roślin, z których nie usunięto żywicy, nie przekracza 0,20% w przeliczeniu na suchą masę. Skoro więc te, które pochodziło z uprawy założonej przez oskarżonego zawierało kilka procent tej substancji, to niewątpliwie mamy do czynienia ze środkiem odurzającym (w tym roślinami, z których można było go wyprodukować) typowym w obrocie czarnorynkowym (na co wskazują też dane z ekspertyz chemicznych sporządzanych w wielu innych sprawach karnych z okręgu (...)). Ten zaś sprzedawany jest w porcjach (działkach) zawierających zazwyczaj wagonowo od 0,3 (palony m.in. po zmieszeniu z tytoniem) do grama tego narkotyku. Stan odurzenia wywołany przez ww. środek zależy od wielu czynników, w tym predyspozycji osobniczych (m.in. wiek, stan zdrowia, podatność na daną substancję, tolerancja organizmu, uzależnienie itp.). Precyzyjne ustalenie ile osób mogłoby zostać odurzonych daną ilością substancji psychoaktywnej jest niemożliwe (ilość porcji handlowych nie jest niezbędnym składnikiem opisu czynu i dlatego została z niego wyeliminowana). W sprawach karnych przyjmuje się więc pewien wzorzec - na podstawie prowadzonych badań związanych z wpływem narkotyków na organizm człowieka - słusznie uznając, że „działka” będąca przedmiotem obrotu handlowego pozwala na odurzenie (inaczej nie byłaby sprzedawana nabywcom, którym przecież o wprowadzenie się w taki stan chodzi). Jak będzie ono silne, jak długo się utrzyma, nie ma znaczenia. W tej sprawie ponadto z uprawy uzyskano (suszy) i można było uzyskać (czynności w ramach opinii) tyle ziela konopi innych niż włókniste, że z oceną pod kątem „znaczności” nie było żadnego problemu.

Nieprzypadkowo oskarżony stwierdził, że jego towar „był pierwsza klasa” (k.300). Jak wynika z jego wyjaśnień, jest doskonale zorientowany w tematyce związanej z marihuaną. W toku zatrzymania ujawniono zresztą pozostałość tzw. „skrepta”, który palił podsądny. Znał więc efekt odurzenia wywołany przez jego „produkt”. Tłumaczenia z rozprawy ukierunkowane były tylko i wyłącznie na poprawę własnej sytuacji procesowej – stanowiły próbę podważenia zasadności surowszej kwalifikacji prawnej.

Część C.

Oskarżony hodował (uprawiał) konopie inne niż włókniste. Ile to było roślin, jak i z ilu udało mu się zebrać ziele, z punktu widzenia znamion z art. 63 ust. 3 u.p.n. nie ma znaczenia. Niewątpliwym przecież jest, że uprawa mogła dostarczyć (i dostarczyła – chodzi o zabezpieczony susz) znacznej ilości marihuany, tj. łącznie ponad 5 kg. Czym innym jest hodowla i zbiór, a czym innym „doprowadzenie” zebranego ziela do stanu, w którym nadaje się ono do użycia jako środek odurzający (por. wyrok SA w Katowicach z dnia 22.06.2012 r., II AKa 177/12, czy też wyrok SA we Wrocławiu z dnia 27.09.2012 r., II AKa 282/12). Dopiero susz jest w tym celu (odurzenia) wykorzystywany. M. N. (1) po zebraniu części roślin wysuszył je, a pozyskane ziele poselekcjonował i rozdrobnił. Podejmując te działania wytworzył narkotyk w postaci ziela konopi innych niż włókniste o wadze 1346,32 grama. Z kolejnej partii zebranych przez niego roślin można było uzyskać jeszcze 3828,43 grama narkotyku. Odpowiada więc za przestępstwo z **art. 63 ust. 3 u.p.n. w zb. z art. 53 ust. 2 u.p.n.** (co do zasadności takiej kwalifikacji prawnej zob. orzeczenia: SA w S. z dnia 16.06.2011 r., II AKa 56/11; SA w K. z dnia 6.11.2013 r., II AKa 371/13; SA w G. z dnia 24.05.2013 r., II AKa 141/13). Z wyjaśnień sprawcy wynika, że jego działania nie były czynnością jednorazową (co najmniej trzykrotny zbiór i dalsze działania

prowadzące do wytworzenia produktu końcowego, w tym nabycie i przystosowanie sprzętu do suszenia; por. k.78, k.300). Dlatego przyjęto warunki z **art. 12 k.k.**

Sąd zgadza się z poglądem, że posiadanie m.in. środków odurzających, które łączy się poprzez bliskość czasową i więź sytuacyjną z przestępstwami określonymi w art. 53, 55, 56 i 59 u.p.n., nie podlega odrębnemu ukaraniu, gdyż pomiędzy przestępstwami spenalizowanymi w ww. przepisach, a czynem z art. 62 u.p.n., zachodzi zbieg pomijalny i posiadanie narkotyków należy traktować jako zachowanie współukarane w stosunku do ww. przestępstw „głównych” (zob. np. wyrok SA w Lublinie z dnia 30.08.2012 r., II AKa 1796/12, czy też wyrok SA w Katowicach z dnia 12.11.2009 r., II AKa 236/09).

Zastosowanie kumulatywnej kwalifikacji prawnej czynu (art. 11§2 k.k.) związane jest z naruszeniem tym czynem dwóch lub więcej przepisów i służy oddaniu w pełni całej zawartości kryminalnej popełnionego przestępstwa. Z reguły sytuacja taka powoduje zwiększenie stopnia społecznej szkodliwości czynu, co ma wpływ na wymiar kary. Instytucja współukarania czynu uprzedniego przez czyn następczy została wypracowana przez doktrynę prawa karnego, nie jest uregulowana w prawie stanowionym, a służy wyłączeniu wielości ocen w prawie karnym. Przy dokonywaniu analizy, czy w okolicznościach konkretnego przypadku powinno dojść do redukcji ocen prawnokarnych z zastosowaniem konstrukcji czynu współukaranego uprzedniego (lub następczego), należy brać pod uwagę następujące okoliczności:

1. integralne powiązanie czynu, za który sąd skazuje sprawcę i wymierza mu karę, z czynem, który uznany zostaje za współukarane przestępstwo uprzednie;
2. porównanie stopnia społecznej szkodliwości obu czynów;
3. z reguły tożsamość przedmiotu zamachu przestępstwa głównego i następczego.

Mając to na względzie sąd przyjął, że z kwalifikacji prawnej należy wyeliminować art. 62 ust. 2 u.p.n. oraz art. 54 ust. 1 i ust. 2 pkt 1) u.p.n., gdyż były to „czyny” (zachowania w ramach czynu ciągłego) współukarane uprzednie (nabycie przyrządów oraz ich przystosowanie do niedozwolonego wytwarzania marihuany) i następcze (posiadanie ziela o wadze 1346,32 grama), bez których nie doszłoby do realizacji przypisanego przestępstwa podstawowego (wytwarzanie środków odurzających oraz uprawa, z której można było pozyskać znaczna ilość marihuany), zaś posiadanie narkotyków było jego efektem (por. też wyrok SA w Katowicach z 14.09.2006 r., II AKa 239/06).

Część D.

Kształtując wymiar kary sąd dostosował ją do stopnia społecznej szkodliwości czynu w taki sposób, aby nie przekraczała poziomu zawinienia podsądnego, celów resocjalizacyjnych oraz mając na uwadze jej społeczny odbiór.

Przedmiotem ochrony czynów opisanych w art. 63 ust. 3 i 53 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii jest zdrowie publiczne, jak i zabezpieczenie społeczeństwa przed niekontrolowanym, nielegalnym wprowadzaniem do obrotu m.in. środków odurzających. Te normy karne chronią życie i zdrowie ludzkie - jak i cała regulacja ustawowa, w której zostały zamieszczone, wprowadzająca ścisłą reglamentację narkotyków. Doświadczenie życiowe i zawodowe przekonuje, jak wielkie zagrożenie dla wymienionych dóbr prawnych niesie za sobą ich zażywanie, częstokroć prowadzące do uzależnienia i śmierci ich konsumentów. To jednak tylko jeden z aspektów problemu, dotyczący „degeneracji” zdrowotnej. Kolejny związany jest z naruszeniem porządku prawnego przez osoby odurzone, nie kontrolujące z tego powodu swoich zachowań, czy też uzależnione, dążące do uzyskania kolejnych „działek”, lub też środków finansowych na ich zakup. Uprawa i wytwarzanie narkotyków, w tym jeśli mamy do czynienia z ich znaczną ilością, słusznie sankcjonowany jest surową karą.

Sprzeczne z doświadczeniem życiowym, logiką zdarzeń, jak i wnioskami wypływającymi z praktyki zawodowej sądu byłoby przyjęcie, że oskarżony zamierzał przeznaczyć możliwe do uzyskania z uprawy ziele konopi innych niż włókniste na własne potrzeby. Zdawał sobie sprawę z tego, ile środka odurzającego pozyskał z pierwszego zbioru (1346,32 grama) – ta ilość wystarczyłaby mu na bardzo długo. Przyjmując nawet postulowane przez niego 3-4 gramy niezbędne do

odurzenia (choć sąd uważa, że jest do kilkukrotnie zawyżona „dZIAŁKA”) - przy tej ilości marihuany, którą można było pozyskać z uprawy - w tym stanie mógłby pozostawać permanentnie przez parę lat (pomijając już wartość wagową uzyskaną w trakcie opiniowania). Osoby zażywające narkotyki (konsumenci, a nie handlarze i producenci uczestniczący w obrocie) starają się nie przechowywać zbyt dużych ich partii, z czym wiąże się obawa związana z ich ujawnieniem przez organy ścigania. Co stało na przeszkodzie, aby po uzyskaniu np. kilkudziesięciu, czy nawet 100-200 gram z jednej lub kilku roślin i wykorzystaniu tej produkcji na własne potrzeby, ponowić zasadzenie kolejnych krzewów bez ww. ryzyka?

Okolicznością łagodzącą było przyznanie się sprawcy, jak i opisanie mechanizmu przestępczej działalności. Jego postawa na rozprawie (swobodnie się wypowiadający, dążący do przekonania sądu, że uzyskany narkotyk miał małą „skuteczność”, nie widać było, aby przejmował się zaistniałą sytuacją), jak i wyrażenie żalu i skruchy na etapie śledztwa (gdy był osadzony; przed sądem zadeklarował je dopiero po uwagach prokuratora na ten temat k.447v), nie mogły w znacznym stopniu wpłynąć na decyzję penalną.

Mając na uwadze m.in. jego młody wiek, niekaralność w dacie orzekania, jak i to, że nigdy nie odbywał kary pozbawienia wolności, sankcję izolacyjną ustalono na minimalnym pułapie zagrożenia ustawowego.

Nie bez wpływu na jej wymiar miała też nagminność przypisanych sprawcy przestępczych działań (chodzi o przestępstwa narkotykowe), które powinny spotkać się z należytą w odczuciu społecznym reakcją karną.

Sąd uważa, że w tym przypadku - z uwagi na m.in. ilość marihuany, która mogła zostać pozyskana z uprawy, jak i względy prewencji indywidualnej i ogólnospołecznej – brak było przesłanek do nadzwyczajnego złagodzenia kary. Kara 3 lat pozbawienia wolności da należyte efekty resocjalizacyjne, a także odniesie pożądany skutek w ramach prewencji generalnej. Z przestępczością narkotykową na etapie procesów sądowych należy walczyć stosując racjonalną politykę karną. Nie oznacza to wymierzania kar surowych w każdym przypadku. Jeśli jednak mamy do czynienia z tak znaczną ilością narkotyków, to każda osoba, która decyduje się realizować podobne zachowania musi wiedzieć (być pewna), że spotka ją odpowiednio surowa kara. Tylko taka może „odstraszyć” potencjalnych amatorów tego rodzaju działalności. Przez osoby, które na taką skalę prowadzą działalność przestępczą związaną z narkotykami, sam fakt zatrzymania, krótkoterminowe osadzenia w areszcie, czy też wymierzenie kary wolnościowej lub poniżej dolnej granicy zagrożenia ustawowego, traktowane jest w kategoriach wręcz uniknięcia pełnej odpowiedzialności, czy też niewydolności systemu wymiaru sprawiedliwości. Skalkulowanie takiego ryzyka z możliwym zyskiem związanym z powodzeniem przestępczej akcji powodowałoby, że ten sam oskarżony, czy jego potencjalny naśladowca, kolejny raz wybrały drogę przestępstwa licząc na to, że nawet w przypadku ujawnienia czynu zabronionego, „jakoś” uda mu się uniknąć długoterminowego pobytu w zakładzie karnym.

Zaznaczyć należy, że środki odurzające, w tym marihuana, to także groźne społecznie substancje. Nie powinno się przy tym bagatelizować znaczenia tzw. „miękkich narkotyków”. To właśnie po tego rodzaju środki sięgają głównie młode osoby, nie do końca zdające sobie sprawę z potencjalnych zagrożeń ich zażywania czy też te, które po raz pierwszy mają kontakt z narkotykami.

Wzgląd na społeczne oddziaływanie kary, jako jeden z jej celów, podyktowany jest potrzebą przekonania społeczeństwa o nieuchronności kary za naruszenie dóbr prawem chronionych i nieopłacalności zamachów na te dobra, wzmożenia poczucia odpowiedzialności, ugruntowania poszanowania prawa i wyrobienia właściwego poczucia sprawiedliwości oraz poczucia bezpieczeństwa. Te kryteria spełnia sankcja izolacyjna orzeczona wobec M. N..

Grzywna ma wzmocnić wychowawczo-prewencyjne oddziaływanie kary na oskarżonego. Będzie ona stanowiła dla niego realną dolegliwość finansową. Jest ważna nie tylko z punktu widzenia celów zapobiegawczych i wychowawczych co do podsądnego, ale odegra też istotną rolę z punktu widzenia kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa (prewencja generalna). Jej celem jest też m.in. uświadomienie sprawcy nieopłacalności popełniania tego typu przestępstw. Liczbę stawek dziennych sąd określił mając na uwadze stopień bezprawia zawartego w zachowaniach oskarżonego oraz stopień jego zawinienia.

Status majątkowy i wysokość dochodów decydowały o ukształtowaniu wysokości stawek dziennych na poziomie 10 złotych.

Okres tymczasowego aresztowania zaliczono na poczet kary pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 70 ust. 1 u.p.n. orzeczono przepadek przedmiotu przestępstwa, jak i przedmiotów i narzędzi, które służyły i były przeznaczone do jego popełnienia.

O kosztach sądowych (art. 616§2 k.p.k. w zw. z art. 618§1 pkt 1), 3), 9), 10) i §2 k.p.k.) orzeczono na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 633 k.p.k. Na zasądzoną kwotę złożyły się następujące sumy:

- **800** złotych (opłata od kary pozbawienia wolności i grzywny - art. 2 ust. 1 pkt 5) i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych; Dz.U. z 1983 r., nr 49, poz. 223 z późn. zm.); +

- **20** złotych + **20** złotych (połowa ryczałtów za doręczenia i przechowywanie przedmiotów zgodnie z §1 i §3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18.06.2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym obejmujący postępowanie przygotowawcze i sądowe); +

- **165,37** złotych (koszt konwoju oskarżonego zgodnie z §2 ust. 3 ww. rozporządzenia); +

- **60** złotych (art. 618§1 pkt 10) k.p.k. oraz art. 24 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym w zw. z §3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18.06.2014 r. w sprawie opłat za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego); +

- **2357,21** złotych (opinia instytucji: k.159).

Względy słuszności (art. 624§1 k.p.k.) decydowały o zwolnieniu oskarżonego z ponoszenia kosztów opinii dotyczącej badania zatrzymanych telefonów (k.189), która nie dostarczyła żadnych dowodów na potwierdzenie bezprawnych działań (badaniu poddano m.in. dwa aparaty P. Ł. i trzy Ł. T.).